

UCHWAŁA Nr 185 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 maja 1963 r.

w sprawie cen zbytu artykułów nabywanych na podstawie zawartych pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej umów w ramach kooperacji przemysłowej.

Na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ceny zbytu zespołów (podzespółów) do maszyn i urządzeń oraz części i półfabrykatów wytwarzanych w ramach kooperacji przemysłowej w rozumieniu uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 68, poz. 296), zwanych dalej „artykułami”, ustalają dostawca w uzgodnieniu z odbiorcą, jeżeli:

- 1) artykuły te nie będą objęte obowiązującymi cennikami i ich uzupełnieniami lub nie została ustalona przez właściwy organ jednolita cena zbytu i jeśli
- 2) artykuły te mają być przedmiotem kolejnych dostaw następujących w określonych w umowie odstępach czasu.

2. Przepisy uchwały dotyczące cen artykułów stosuje się odpowiednio do cen robót (usług) przemysłowych.

§ 2. 1. W razie niezgodnienia wysokości ceny (§ 1 ust. 1) między przedsiębiorstwami państwowymi objętymi planowaniem centralnym, cenę ustala dyrektor zjednoczenia nadzorujący dostawcę w porozumieniu z dyrektorem zjednoczenia nadzorującym odbiorcę.

2. Ministrowie nadzorujący dostawców lub odbiorców mogą uprawnienia, o których mowa w ustępie poprzedzającym, zastrzec do swojej decyzji.

3. W razie nieosiągnięcia porozumienia między organami, o których mowa w ust. 1 lub 2, cenę ustala Państwowa Komisja Cen.

§ 3. W razie niezgodnienia wysokości ceny (§ 1 ust. 1) pomiędzy spółdzielniami zrzeszonymi w tym samym centralnym związku, cenę ustala zarząd tego związku.

§ 4. W przypadkach nie objętych przepisami §§ 2 i 3, w razie niezgodnienia ceny pomiędzy dostawcą a odbiorcą, cenę ustala wojewódzka komisja cen (Komisja Cen m. st. Warszawy i Komisja Cen m. Łodzi) właściwa dla siedziby dostawcy.

§ 5. Jeżeli co do ceny artykułu (§ 1 ust. 1) wynikł spór dopiero w toku różniczeń za wykonaną dostawę, a obie strony podlegają orzecznictwu komisji arbitrażowych, cenę ustala właściwa komisja arbitrażowa.

§ 6. 1. Ceny zbytu artykułów ustala się na poziomie kosztów własnych produkcji w zakładzie dostawcy z doliczeniem zysku w odsetku nie wyższym niż osiągnany przeciętnie w tym zakładzie na artykułach (grupie artykułów) najbardziej zbliżonych. Odsetek zysku wliczony w cenę nie może przekraczać odsetka zysku przeciętnie osiąganego w danym zakładzie, z tym że w przypadkach, gdy zysk na artykułach najbardziej zbliżonych lub zysk przeciętnie osiągniony w zakładzie kształtuje się poniżej 5% kosztu własnego albo gdy zakład ten ponosi stratę, zysk wlicza się w cenę w wysokości 5% kosztu własnego.

2. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli uruchomienie produkcji wiąże się z dużymi trudnościami technicznymi, zysk określony na zasadach podanych w ust. 1 może być za zgodą ministra, któremu podlega dostawca, podwyższony o 3—5% w stosunku do kosztów własnych. Stosowanie

podwyższonej stawki zysku powinno być ograniczone do określonego przez ministra okresu, w zasadzie do roku, a w przypadkach szczególnie uzasadnionych względami postępu technicznego — do 2 lat. Wniosek o wyrażenie zgody na wliczenie zysku wyższego powinien być zaopiniowany przez zjednoczenie lub jednostkę równorzędną.

3. Dostawca obowiązany jest przedstawić odbiorcy kalkulację kosztu własnego (ust. 1), stanowiącego podstawę do uzgodnienia wysokości ceny.

§ 7. 1. Ceny artykułów ustalone na zasadach i w trybie określonym w §§ 1—6 obowiązują strony w ciągu 6 miesięcy od daty wydania odbiorcy pierwszej partii towarów.

2. W umowie można ustalić krótszy lub dłuższy okres obowiązywania ceny. Niedopuszczalne jest ustalanie w umowie dłuższego okresu obowiązywania ceny niż rok, a gdy przedmiotem dostawy są artykuły o długim cyklu produkcyjnym i celowe jest, aby rewizja ceny dokonana została w oparciu o roczne zamknięcie rachunkowe — okresu dłuższego niż półtora roku od wydania odbiorcy pierwszej partii artykułu.

3. Postanowienia umowne sprzeczne z ust. 1 i 2 pozbawione są skutków prawnych.

§ 8. 1. Przed upływem okresu czasu, na jaki cena została ustalona (§ 7), dostawca obowiązany jest ustalić w uzgodnieniu z odbiorcą nową cenę na podstawie kalkulacji wynikowej.

2. Jeżeli koszt wynikowy (ust. 1) odbiega od kosztu przewidywanego przy pełnym opanowaniu produkcji, nową cenę określa się na okres nie dłuższy niż jeden rok. Przepis ust. 1 ma odpowiednie zastosowanie.

3. Jeżeli okres, w jakim ma być stosowany wyższy odsetek zysku (§ 6 ust. 2), nie upłynął, to przy ustalaniu ceny na podstawie ustępów poprzedzających stosuje się podwyższony odsetek zysku do końca określonego przez ministra okresu.

§ 9. Z upływem terminu, o którym mowa w § 7, odbiorca obowiązany jest płacić za dostawę nową cenę (§ 8), z tym że za dostawy, które zgodnie z umową powinny być dostarczone przed upływem terminu określonego w § 7, odbiorca płaci cenę obowiązującą uprzednio.

§ 10. Jeżeli dostawcą jest spółdzielnia zrzeszona w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy — dostawca obowiązany jest przelać Zarządowi tego Związku odpis kalkulacji wynikowej i podać wysokość nowej ceny uzgodnionej z odbiorcą. Zarząd Centralnego Związku powinien w uzasadnionych przypadkach ustalić ceny obowiązujące jednolicie nadzorowanych dostawców.

§ 11. 1. Jeżeli artykuł, którego produkcja została podjęta na podstawie umowy kooperacyjnej (§ 1 ust. 1), ma być zbywany jednostkom handlowym (zbytu, hurtu lub detalu) lub innym odbiorcom poza kooperacją przemysłową, cena

powinna być ustalona przez właściwy organ w trybie obowiązujących przepisów. Ustalając tę cenę, właściwy organ określi, czy ma ona również zastosowanie do dostaw kooperacyjnych, a jeżeli w obrocie kooperacyjnym ma być zastosowana odrębna cena, to ustali jej wysokość.

2. Za dostawy dokonane na podstawie umowy kooperacyjnej przed ustaleniem nowej ceny (ust. 1) odbiorca płaci cenę umowną.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, dostawca powinien wystąpić do właściwego organu o ustalenie ceny w trybie przewidzianym obowiązującymi przepisami.

§ 12. 1. Ministrowie, nadzorujący przedsiębiorstwa wytwarzające artykuły określone w § 1 ust. 1, mogą:

- 1) zastrzec w drodze zarządzeń ustalanie cen zbytu przez zjednoczenie lub ministerstwo na niektóre artykuły (grupy artykułów) lub produkcję określonych przedsiębiorstw w zakresie i w trybie przewidzianym dla ustalania cen nowo produkowanych przez podległe przedsiębiorstwa artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych,
- 2) ustalić obowiązujące jednolicie dostawców ceny na artykuły produkowane przez kilku dostawców bądź dla szerszego kręgu odbiorców (więcej niż dwóch),
- 3) wydać instrukcje szczegółowe w sprawie skalkulowania i uzgodnienia cen tych artykułów.

2. Zarząd właściwego centralnego związku spółdzielczego może w drodze zarządzenia zastrzec ustalenie cen zbytu na niektóre artykuły (grupy artykułów) lub produkcję określonych spółdzielni w zakresie i w trybie przewidzianym dla ustalania cen artykułów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych nowo produkowanych przez spółdzielnie zrzeszone w danym związku.

3. Przepis § 11 ust. 2 ma odpowiednie zastosowanie.

§ 13. Przy ustalaniu wysokości odpisów na fundusz zakładowy i fundusz premii zmiany cen dokonywane w trybie §§ 8—12 przyjmuje się za urzędową zmianę cen.

§ 14. Ilekroć w uchwale jest mowa o ministrze, rozumie się przez to również przewodniczących komitetów sprawujących funkcje naczelnych organów administracji państwowej i kierowników urzędów centralnych, a w odniesieniu do § 6 ust. 2 również Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczości Pracy.

§ 15. Przepisy §§ 1—12 nie naruszają obowiązujących przepisów w zakresie zasad, kompetencji i trybu ustalania cen artykułów i usług nietypowych.

§ 16. Traci moc § 20 uchwały nr 314 Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1961 r. w sprawie usprawnienia kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 63, poz. 296).

§ 17. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz